

Serbian Unity Congress

Конгрес српског уједињења

Поштовани господине Ранитовићу, даме и господо,

Велика ми је част и задовољство да будем један од добитника Ваше награде. Пријатно сам изненађен да се даје награда некоме у дијаспори и за то сам вам веома захвалан. То ме је подстакло на размишљање о привреди Србије и о свима расељеним по свету који би могли и требали да допринесу угледу Србије, њеном демократском развоју и економском просперитету.

Искрено ми је жао што данас не могу бити са вама због мојих радних обавеза, али се надам да ћемо у скорој будућности бити у прилици да се сретнемо и разменимо искуства. Зато ми дозволите да укажем на неколико чињеница, као моје виђење наше ситуације.

Свима нам је познато да је у земљи тешка економска ситуација проузрокована многим факторима: ратовима и санкцијама у последњој деценији двадесетог века. То је допринело да се велики број наших сународника иселио из економских или политичких разлога. Ова иселења су учинила нашу земљу и целу нацију сиромашнијом, како у људском тако и у материјалним добрима.

Мислим да је дошло време да се овај тренд прекине и да почне ера окупљања око матице. Истраживање које смо урадили за Конвенцију Конгреса српског уједињења у Сан Франциску у јесен 2003, од 200 младих који завршавају студије у Америци или су почели да раде, 57% је изјавило би се вратило у земљу уколико би постојали услови за рад. Да би се то постигло мора се, пре свега, изградити јединствена државна и национална стратегија; установити стабилан политички систем са свим државотворним институцијама, што би обезбедио здраву подлогу за сигуран рад и инвестирање, као и економски амбијент која би подстакао обрт капитала и поједноставио услове пословања.

С обзира на то да нам трећина становништва живи ван граница Србије требало би направити програме и омогућити да се тај огроман људски потенцијал поврати или бар да буде константно и чврсто везан за своју матицу, како то већ раде многи други дијаспорични народи, на добробит и народа у земљи и дијаспоре.

Једна од реалних и најлакше остварљивих могућности да се матица и дијаспора повежу је кроз успешне послове, што је, по моме мишљењу, пре свега реализација технолошких софтверских услуга свету. Многе државе као што си Индија, Ирска, Кина су уз помоћ своје дијаспоре успели да изграде најмоћније софтверске индустрије, које представљају стални и уносан бизнис. Мишљења сам да је једна од наших најбољих перспектива брзо и планско окретање компјутерској индустрији и развоју софтвера, јер имамо за то услове: одличне универзитете, образоване младе људе и што је веома важно везу са дијаспором, која би могла да одигра у овоме кључну улогу. Данас је више него јасно да силиконска долина нема више монопол на информацијама. Интернет је отворио све границе света и дефинитивно данас отвара Србији светско тржиште. То треба искористи и то одмах јер времена нема за губљење. Трка је већ почела.

Заједно са мојим сународницима у дијаспори искрено се надам да ће Србија убрзо кренути путем реда, мира и економског преосперитета.

Још једном захваљујем на награди и свима вама желим много успеха у даљем раду.

Ненад Вукичевић